

El Programa de Formació Universitària per a més grans de 50 anys de la UdG es va crear el curs 2005-2006 i constitueix un espai per al coneixement, per a la reflexió i per al diàleg intergeneracional. El programa Josep Torrellas consisteix en una àmplia i variada selecció d'assignatures dels graus que s'imparteixen a la Universitat de Girona, que els estudiants d'aquest programa cursen conjuntament amb estudiants de graus reglats.

Cada curs acadèmic, la universitat tanca el seu cicle vital i molts estudiants joves es graduen i comencen un nou camí més enllà del nostre espai, de les nostres activitats, de la nostra comunitat. Però aquest no és el cicle de tot l'estudiantat de la UdG. Hi ha un altre grup d'estudiants que forma part de la universitat, i que no té un itinerari predeterminat. És un grup de persones diverses que comparteixen la il·lusió per seguir aprenent sempre, més enllà de l'edat, de la professió que han exercit. És un grup de persones que pot triar la seva aventura d'aprenentatge i fer-la o més intensa o més suau, que pot seguir un fil conductor o pot experimentar una mena de pica-pica d'aprenentatge. El que mana és el desig, el desig personal, perquè cadascú té unes necessitats de formació particulars, unes ganes de descobrir, uns espais interiors que vol omplir, i que no solen coincidir amb els de ningú altre.

Des del curs 2005-2006, i amb l'esforç i la inspiració que va aportar el recordat Josep Torrellas, el Programa de Formació Universitària per a majors de 50 anys de la UdG es consolida i avança any rere any. És un programa propi de la UdG, que té dos principis que el defineixen: el contacte intergeneracional i la inexistència d'itineraris preestablerts. Són dos elements essencials, que comporten guanys diversos: per un costat, permeten que els estudiants sèniors segueixin aprenent i formant-se en un entorn estimulant i ric, i per l'altre, també permeten un millor creixement personal dels estudiants júnior, perquè la relació que s'estableix obre unes possibilitats de reflexió, d'observació, de comprensió, d'empatia i de creixement conjunt que no serien possibles en espais separats.

Ara que l'educació superior es vol centrar tant en la importància de l'aprenentatge al llarg de la vida, és moment de tenir en compte tota l'experiència acumulada del Programa i tots els seus beneficis, com un exemple que ens ha d'ajudar a imaginar la universitat del futur.

Tot l'equip responsable del programa i jo mateixa estem a la vostra disposició per mantenir aquest esperit, amb dedicació i rigorositat.

Ben cordialment,

Sílvia Llach Carles